поменѫтыйтъ, дъщеріѭ на поменѫтѫтѫ, наслѣдница и на двамата, на възрасть двадесеть годишна, нѣколко прочудлива, но душа най-добра.

„4 — Господжа Обри вдовица на меситина Обри, който умрѣлъ въ Белгыѭ; втора братовчедка, безъ имотна и на прѣхранѫ. Умъ опъричавъ.

„5 — Господжа Каролина Габріела Елуенъ, на двадесеть и шесть годины; първомъ учителка, а сега придружница, съ умъ обработенъ, но съ характеръ сумнителенъ. *(Прѣдай запискѫтѫ на огньтъ.)*

Колкото малословна и да бѣше тая бѣлѣжка, не бы бесполезна, защото разсѣя часть отъ страхуваніята ми. Ако е, думахъ, както казва Г. Ловепенъ, че отъ петь тѣхъ жители двамата иматъ души прѣкрасны, то съразмѣрностьта е наистинѫ таквазь за каквѫто человѣкъ нѣма право ни да ся надѣе.

Слѣдъ два часа колата ся спрѣхѫ прѣдъ единъ вратникъ прѣчкавъ (пармаклія), при който имаше двѣ храминкы за врагаря. Като оставихъ тамо пѫртошинѫтѫ си, упѫтихъ ся къмъ кѫщѫтѫ и носяхъ въ еднѫтѫ си рѫкѫ *сакото си*, а въ другѫтѫ тоежкѫтѫ си съ коѭто сѣчахъ главытѣ на дивытѣ цвѣтія край пѫтьтъ. Слѣдъ нѣколко стотинъ стѫпкы, между два реда исполинскы кестеновы дьрвія, намѣрихъ ся въ срѣдъ еднѫ широкѫ, околчастѫ градинѫ, когато на-десно и на-лѣво очитѣ оставахѫ смаяны да гледатъ на далеко злачны мѣстоположенія покрыты съ кычесты